

Tábor pro rodiče s dětmi na Kvíčalce (letos už podesáté)

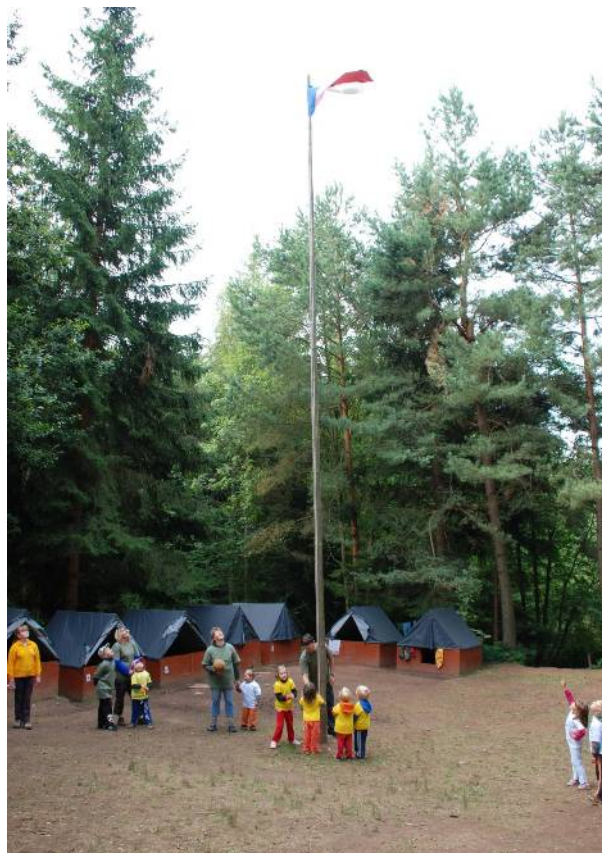
Poslední červencový týden (od 24. do 31.) uspořádalo moravskotřebovské středisko Junáka na své skautské základně na Kvíčalce už desátý ročník tábora pro rodiče s dětmi. Tábory, které po celých deset let nepřetržitě připravuje a vede Eva Kubínová – EvíK, navazují na tradici rodinného skautingu založenou ve středisku na konci devadesátých let. Program tábora spolu s Evou připravily Verča a Žárovka. Zásobování tábora se ujal Dan a hospodaření si vzal na starost Jára. Vynikající byla, jako již tradičně, i táborová kuchyně. Povšimla si toho i známá kuchařská celebrita Zdenka Půlhrách, který osazenstvu kuchyně Evě, Jitě a Heleně udělil samolepku se třemi hvězdičkami. Přestože jde o tábor otevřený i neskautské veřejnosti, stejně jako v předchozích letech se na něm sešla velká skupina rodičů, kteří na Kvíčalce opakovaně tábořili jako děti před dvaceti i více lety. Předností tábora je, že se zaměřuje na děti v nejmladší věkové kategorii, s nimiž se ve skautském výchovném programu nepočítá, a dává jim možnost zažít skautské táboření v přírodě.

Letos se na Kvíčalce sešla necelá padesátka rodičů s dětmi, kteří se sjeli z blízka i daleka (Brno, Jindřichův Hradec, Litomyšl, Moravská Třebová, Olomouc, Praha). Nejmladší účastníci byla šestměsíční Kateřinka, která zvládla celý táborový pobyt, včetně nocování ve stanu. Nejstaršími byli tři sedmiletí. Jinak se věkové rozpětí dětí se pohybovalo od tří do pěti let. Tomu odpovídal i program, který byl pro účastníky tábora připraven. Ucelená věková skladba tábořících dětí, které se na Kvíčalce sešly, umožnila připravit a realizovat program, při kterém se nikdo nenudil a nikdo nestál stranou. Kromě řady tradičních her a aktivit (Franta Párátko, Lovci orchidejí, Čtverce, stezka odvahy) prolínala programem celotáborová hra Popletené pohádky. Průvodcem byla známá postava televizního Večerníčka, kterému děti pomáhaly uvádět zamotané a popletené pohádky na pravou míru. V rámci takto koncipované celotáborové hry byly u dětí rozvíjeny nejen rozumové schopnosti, ale i fyzická kondice, výtvarné

dovednosti a manuální zručnost. Děti se vydaly po stopách Červené karkulky, pro Křemílka s Vochomůrkou stavěly pařezovou chaloupku, Jeníčka a Mařenku zachraňovaly ze spárů báby z perníkové chaloupky, pomáhaly slepičce přinést vodu pro nemocného kohoutka (kterého nezapomenutelně ztvárnil David), pejskovi a kočičce pomáhaly péct dort. V rámci každého dílu celotáborové hry vybarvovaly děti obrázky pohádkových postavíček prstovými barvami. Nevylidně počasí paradoxně poskytlo větší prostor nejrůznějším rukodělným aktivitám. Děti si vyráběly a zdobily večerníčkovské čepice, malovalo se na trička, aplikovala se ubrousková technika na kameny, na karneval si děti vystříhovaly masky technikou kirigami. A samozřejmě se tahy hrálo a zpívalo. Každý večer, tak jako loni, četla Pavla dětem na náměstíčku na dobrou noc pohádky.

Snad jen počasí letošního táboření příliš nepřálo. Za těch deset let zřejmě šlo o nejchladnější a nejdeštivější tábor. Pršelo jak na začátku tak i na konci táborového týdne. Sluníčko vykuklo jen na chvíli kolem poloviny týdne, nejhezčími dny byly úterý a středa. Naopak obzvláště chladná byla nedělní noc, kdy rtuť teploměru klesla až na jedenáct stupňů Celsia. Kvůli dešti se nakonec neuskutečnil ani táborák, přeložený ze středy na čtvrtek a posléze na pátek, na který se všichni moc těšili. Nevídné počasí však dělalo starosti spíše rodičům, než jejich dětem. Zásoby suchého a teplého oblečení se povážlivě tenčily bezmála z hodiny na hodinu. Ale ani tak se nenašel nikdo, kdo by táboření s ohledem na počasí vzdal. Všichni vytrvali až do konce. Děti prožily tábor naplno. Snadno se obešly bez teplé tekoucí vody a rovněž na další vymoženosti naší postmoderní civilizace si za ten týden ani nevzpomněly. A spokojeni byli, jak je nakonec patrné z připojených potáborových reakcí, i rodiče. Vzpomínat se bude ještě dlouho, nejen nad fotkami a webovými stránkami, tábor žije dál i v rámci skupiny na facebooku.

Tábor pro rodiče s dětmi podpořila řada místních i nadregionálních institucí, firem i jednotlivců, Pardubický kraj, Město Moravská Třebová, Technické služby města Moravská Třebová, firmy OR-CZ, Moravec pekárny, nadace Tesco Stores, nakladatelství Computer Press, Fragment a Mladá Fronta, výrobci her Bonaparte a Ravensburger. Všem dárcům a sponzorům, jejichž vstřícný přístup svědčí o tom, že jim budoucnost dětí není lhostejná, srdečně děkujeme. Tiskové zprávy o konání a průběhu tábora byly uveřejněny v místním a regionálním tisku (Svitavský deník, Zpravodaj města Moravská Třebová, Moravskotřebovské noviny) a na stránkách Pardubického kraje.

Jiří Šmeral

Potáborové reakce

Díky moc za super tábor. Bylo to úžasné, prima lidi a tím i pohodová atmosféra. Potěšilo mě, že i neKvíčaláci v poho zapadli. Holky si užívají skvělých odměn a pořádáme doma automobilové závody a seance při krásných knížkách, které také dostaly. Jen to počasí, kdyby bylo lepší. Ale nakonec člověk zjistí, že škaredé počasí vadilo vlastně jen nám dospělákům a děti si nelámaly hlavu tenčící se zásobou tepláků a mikin. No a opět musím vyzdvihnout, že Kvíčalovská alchymie byla povýšená na skutečné kuchařské umění, i Zdenda Půlhrách si toho všimnul. Tak ahoj příští rok, těším se. (Išuna)

I přes nepřízeň počasí byl odměnou nám všem (organizátorům za to, že dokázali připravit perfektní program a rodičům za to, že to s těmi dětmi vydrželi :)), úsměv našich nejmenších. Mě osobně nejvíce potěšilo, když se děti vztekaly, že ještě nechtějí jet domů a už se zase těší, až budou chodit "na ten velké smradlavé záchod a do koupelny v potoku"! (Tomáš a Peťa)

Letošní tábor na Kvíčalce byl již tradičně velmi dobrý. Z mého pohledu celý týden probíhal v úžasné pohodě. Již tradičně vynikající strava. Žasl jsem zejména nad množstvím velmi pěkných a hodnotných cen. Všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci tábora patří velký dík a současně bych je rád povzbudil k přípravě Kvíčalky 2011. (Aleš)

Děkujeme za krásný týden na Kvíčalce s pestrým programem, výbornou kuchyní a prima partou! (Daniela)

Tak to máme za sebou a musíme to vydržet do příštího roku! To je děs, už teď se těšíme. Moc se nám na Kvíčalce líbilo, prima parta, super jídlo! Letošní tábor neměl chybu, jenom to počasí se nám to snažilo zkazit. Ale my jsme se nedali. Všechno bylo náramně pohodové, od programu až

po kuchyň. Děti se vykrmily, rodiče zahájili dietu hned po návratu a museli doma vyrobit místo pro nové hračky, které si děti vysoutěžily. Moc děkujeme a těšíme se na příští rok v podobné sestavě.

(Pavla, Adam a Šimon)

Byli jsme letos na táboře poprvé a mile nás překvapil. Věděli jsme, že to bude dobré, ale že to bude až tak skvělé, se nám ani nezdálo, a to díky všem zúčastněným a skvělé připravenosti vedoucích. Mockrát děkujeme a už teď si přeje, aby jsme se mohli zúčastnit i příští rok.

(Ivana, Tom a Ela)

Tábor byl moc krásný, bylo moc fajn potkávat samé usměvavé lidičky. Díky vám všem :) Zjistila jsem, že to byla sice dřina, ale bude se mi po vás stýskat, takže si nedovedu představit, že bych příští rok nejela :) Jo, a Ivo, bylas můj tajný přítel, nebo ta pomoc byla tvá přirozenost? (Jít'a)

I já musím dodatečně všem poděkovat za krásný tábor. Děti si báječně užily soutěže a pomoc Večerníčkovi, získaly krásné odměny. Večer si užili i rodiče včetně soutěží (jen tu morseovku a šifry by chtělo si zopakovat). Takže moc děkuju všem a doufám, že se zas příští rok opět sejdem. Tento tábor je ojedinělý svým zaměřením na rodiče s dětma a doufám, že jeho tradice nadále zůstane. I když nejsem Kvíčalák, na táboře jsme byli už podruhé a ráda se opět vrátím. Kvíčalka má prostě své kouzlo. (Jana)

Chtěl bych ještě jednou všechny pozdravit a poděkovat za skvělou atmosféru, kterou na táboře vytvořili. Už teď se těšíme se Sárkou na další ročník a doufáme, že příště použijeme i plavky, opalovací krém, šatičky a spoustu triček a kraťásků, které jsme letos vezli zbytečně.

Ani nemám, co bych doplnil. Snad jen, že kuchařky nám to povýšily na interhotel a neustálý přísun vynikajících potravy našťěstí vyrovnal zvýšený kmitočet našich končetin v důsledku intenzivních aktivit našich dětí.

Na Kvíčalce jsem ve stanu spal před více než 20 lety a na latrině naposled seděl taky tak před dvěma desetiletími, vyšel jsem už dávno z nepohody, a tak jsem už několik týdnů před táborem pozoroval blížící se termín s mírnými obavami. Už v prvních chvílích na místě jsem ale věděl, že to se Sárkou zvládneme a potvrzením pro mě bylo první ráno, kdy jsem s překvapením budil Sárku, která spala bez probuzení celou noc, na své posteli, sama ve spacáku. A pak se mi celý týden vracely vzpomínky na mé tábory, lidi, hry, CTH, stezky odvahy, umývání a občasná saunování, škrábání brambor, borůvkové knedlíky, Azték, táborové lásky. Bob s Kajtlem to vše ještě umocnili a já jsem se následující noc zamyslel nad tím, zda ten život, který vedu, z velké části ve velkoměstě, strhaný prací, neustále v poklusu a s pocitem nestíhání, zanedbávání rodiny, má vůbec smysl... jestli by mi nebylo líp dělat správce Kvíčalky... Nic, jsem zpět v realitě, sedím ve svém domě na kraji lesa a vím, že mám, co jsem chtěl. A jsem spokojený. A vím, že příští rok tam budeme se Sárkou zas. A další rok i se Sofií a Maxem. To bude mazec. Ale zvládneme to. Na Kvíčalce jsou všichni jedna rodina, možná víc. S manželkou vedle sebe na latrině teda nesedáváme...

(David)

Další informace a fotografie na stránkách tábora: <http://taborprorodicesdetmi.wz.cz/>